

מ"י 19077/04/17 - מדינת ישראל נגד מנור כושנגי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

21 אפריל 2017

מ"י 19077-04-17 מדינת ישראל נ' כושנגי(עציר)

בקשה מס' 3

לפני כבוד השופטת אורית ליפשיץ

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ חוקר חן אלפסי

נ ג ד

המשיב

מנור כושנגי (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה רביעית לעצור את המשיב ל-8 ימים על-פי הקבוע בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**").

על-פי הנטען בבקשה, מיוחס למשיב חשד כי בתאריך 9.4.17 בשעה 04:40 ברח' הוברמן הבר בבאר שבע קשר קשר עם אחרים והשתתף בתגרה בצוותא חדא עם אחרים, במהלכה נדקר ונחבל המתלונן. ע"פ הבקשה עולה, שהמשיב והאחרים היו מזוינים והם גרמו לפצעי דקירה בגופו של המתלונן. ע"פ הבקשה עולה כי בתכוף לאותו אירוע, נמלטו החשודים מהמקום ברכב, כשהם נוסעים בפזיזות ובקלות דעת ופוגעים ברכבים חונים ואף דורסים ופוצעים עדת ראייה ונמלטים מהמקום כשהם מפקירים אותה פצועה.

יצוין, כי אף חשוד זה כמו האחרים נעצר ביום 9.4.17, מעצרו הוארך ביום 10.4.17, 13.4.17 וה-18.4.17. ע"פ דברי המבקשת, החשד הסביר באשר למעורבות חשוד זה באירוע, התחזקה מאז הארכת המעצר האחרונה ועד להיום.

כמו כן נטען בבקשה, כי שחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי חקירה - ויסקן בטחונו של אדם, או את בטחון הציבור. במהלך הדיון הוצג לעיוני חומר חקירה עליו מתבססת הבקשה, ובכלל זה מידע חסוי שסומן בפרוטוקול מב/1, בו פורטו פעולות החקירה הנדרשות והמחייבות לכאורה מעצר המשיב עד לסיומן.

בא-כוח המשיב טען כי ע"פ החלטת ביהמ"ש מיום 18.4.17 וביהמ"ש סבר בהתאם להחלטה, כי משיב זה לא הוא זה

שדקר את המתלונן. יחד עם זאת ציין ביהמ"ש, כי הוא אינו בוחן מי התחיל בקטטה ומה המניע לה. כמו כן ציין ביהמ"ש, כי המשיב היה מצויד במקל במהלך האירוע.

ב"כ המשיב טען, כי בנסיבות הענין יש לעשות הבחנה בין משיב זה לבין שאר המשיבים, שכן לפי החלטת ביהמ"ש מיום 18.4.17, לא ניתן לייחס לחשוד זה מעורבות בדקירה, ובנסיבות אלו, ניתן להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

לאחר שבחנתי את הבקשה ובכלל זה את חומר החקירה והמידע החסוי שהובא לעיוני, שוכנעתי כי קיים חשד סביר, שאף התחזק מאז הארכת המעצר הראשונה ועד להיום, שהמשיב היה מעורב בקטטה, במהלכה נדקר המתלונן ונפצע, וכי מתקיימת עילת מעצר כנגדו בשל העובדה כי:

קיים יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב או אי-הארכת מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, וזאת בין השאר בשל החומר שראיתי בתיק, ובשל היות האירוע רב משתתפים והצורך לחקור עדים נוספים.

קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור והכול כקבוע בסעיף 13(א) לחוק.

ייאמר מיד כי לענין החשד הסביר שהמשיב עבר את העבירות המיוחסות לו אכן מדובר בחשד, שיש לו אחיזה בחומר החקירה ואין המדובר בהשערה בעלמא.

לנוכח הסיכון של שיבוש הליכי חקירה או משפט וכן מחמת מסוכנותו של המשיב, כפי שזו עולה מהבקשה והחומר החסוי שהועמד לעיוני, לא מצאתי כי יש להעדיף, בשלב זה, את שחרורו של המשיב בערובה על פני מעצרו.

יצוין, כי לא ראיתי לנכון לעשות כל הבחנה בין משיב זה לבין שאר המעורבים, ובשלב זה טענת המבקשת כי בשלב זה של החקירה החשד לגבי מעורבות בצוותא חדא, הינה נכונה.

לפיכך ומכל האמור, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד ליום 25.4.17 בשעה 14:00.

שב"ס יספק למשיב ציוד ראשוני נוסף או יאפשר הכנסתו, בהתאם ובכפוף לנהלים.

**ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ז,
21/04/2017 במעמד הנוכחים.
אורית ליפשיץ, שופטת**